

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 72.200/1
van 11 oktober 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de mobiliteitshulpmiddelen’

Op 15 september 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de mobiliteitshulpmiddelen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 oktober 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPs en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 oktober 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt tot het wijzigen van diverse bepalingen betreffende de tegemoetkoming voor mobiliteitshulpmiddelen. Daartoe worden verschillende bepalingen gewijzigd van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 ‘houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming’ (hierna het “VSB-besluit” genoemd).

3.1. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in de bepalingen van het decreet van 18 mei 2018 ‘houdende de Vlaamse sociale bescherming’ (hierna het “VSB-decreet” genoemd) die worden opgesomd in de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat moet worden opgemerkt wat hierna volgt.

3.2. Artikel 7 van het ontwerp heeft betrekking op het supplement dat de gebruiker moet betalen. Volgens de gemachtigde vindt deze bepaling rechtsgrond in artikel 107 van het VSB-decreet. Artikel 7 van het ontwerp bepaalt evenwel veeleer een facturatievoorwaarde dan een vergoedingscriterium voor de tegemoetkoming. Daarvoor kan als rechtsgrond beroep worden gedaan op artikel 123, eerste lid, 7°, van het VSB-decreet, dat de Vlaamse Regering opdraagt om de voorwaarden en de procedures voor de aanbidding, de levering en het onderhoud en herstel van de mobiliteitshulpmiddelen door de verstrekkers van mobiliteitshulpmiddelen te bepalen, waarbij die voorwaarden en procedures onder meer betrekking hebben op “na te leven garantievoorwaarden”.

Door de gemachtigde wordt er ook met betrekking tot de ontworpen wijziging van artikel 328, § 1, tweede lid, 1°, van het VSB-besluit (artikel 5 van het ontwerp), op gewezen dat daarvoor als rechtsgrond eveneens beroep kan worden gedaan op het bepaalde in artikel 123, eerste lid, van het VSB-decreet, waarin immers “expliciet wordt gesproken over de delegatie aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden en de procedures voor het onderhoud en herstel te bepalen (naast het artikel 107, dat de criteria vastlegt)”. Er kan met het standpunt van de gemachtigde worden ingestemd.

3.3. In de rubriek “Rechtsgronden” wordt ook melding gemaakt van artikel 124, tweede lid, van het VSB-decreet, maar die bepaling strekt het ontwerp niet tot rechtsgrond. Het voornoemde artikel 124, tweede lid, van het VSB-decreet, bood weliswaar mede rechtsgrond voor artikel 413 van het VSB-besluit waarvan artikel 11 van het ontwerp de wijziging beoogt, maar de wijzigingen die artikel 11 aanbrengt in artikel 413 van het VSB-besluit hebben geen betrekking op het bepalen door wie de machtiging wordt geschorst of ingetrokken, noch op het bepalen van “wat wordt verstaan onder een systematisch verkeerde evaluatie van de mobiliteitshulpmiddelen waarvoor gebruikers in aanmerking komen”, of het vastleggen van de periode van de schorsing van

de machtiging. Voor artikel 11 van het ontwerp volstaat artikel 124, derde lid, van het VSB-decreet, als rechtsgrond.

3.4. Er dient een voorbehoud te worden gemaakt bij de artikelen 8, 9, 10 en 11 van het ontwerp. Die bepalingen hebben betrekking op de controle van de zorgkassen op de verstrekkers (artikelen 8 en 9), het opleggen van een administratieve geldboete aan de verstrekkers (artikel 10) en de schorsing en intrekking van de erkenning van de verstrekkers van mobiliteitshulpmiddelen (artikel 11). Volgens de gemachtigde kan voor deze bepalingen rechtsgrond worden gevonden in artikel 123, tweede lid, van het VSB-decreet (artikelen 8 en 9), artikel 125, § 2, van het VSB-decreet (artikel 10) en artikel 124, derde lid, van het VSB-decreet (artikel 11). Deze drie bepalingen hebben evenwel telkens een beperkt toepassingsgebied.

Artikel 123, tweede lid, van het VSB-decreet, heeft uitsluitend betrekking op “de voorwaarden en de procedures voor de aanbidding, de levering en het onderhoud en herstel van de mobiliteitshulpmiddelen door de verstrekkers van mobiliteitshulpmiddelen”. Artikel 125, § 2, van het VSB-decreet, heeft enkel betrekking op de administratieve geldboetes die kunnen worden opgelegd wanneer “tekortkomingen worden vastgesteld in het kader van (...) de procedures en de voorwaarden, vermeld in artikel 123”. Artikel 124, derde lid, van het VSB-decreet, heeft uitsluitend betrekking op het bepalen van de bijkomende voorwaarden en procedures voor de oplegging van de schorsing of de intrekking van de machtiging “[a]ls er tekortkomingen worden vastgesteld in het kader van (...) de procedures en de voorwaarden, vermeld in artikel 123, of als wordt vastgesteld dat de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen systematisch een verkeerde evaluatie maakt van de mobiliteitshulpmiddelen waarvoor gebruikers in aanmerking komen”.

De artikelen 8 tot 11 van het ontwerp lijken evenwel niet uit te sluiten dat controles zouden kunnen worden uitgevoerd, administratieve geldboetes zouden kunnen worden opgelegd en schorsingen en intrekkingen van de machtiging zouden kunnen gebeuren voor het niet vervullen van elke procedure of voorwaarde vermeld in het gehele boek 2, deel 2, van het VSB-besluit, waarvan evenwel verschillende niet (rechtstreeks) van toepassing zijn op de verstrekkers van mobiliteitshulpmiddelen. Ook al is het best mogelijk dat geen enkele van die procedures of voorwaarden uit hun aard van toepassing is op de verstrekkers van mobiliteitshulpmiddelen, zou het – om elke twijfel uit te sluiten dat deze bepalingen volledig kunnen worden ingepast in de genoemde rechtsgrondbepalingen – aanbeveling verdienen dat de stellers van het ontwerp meer specifiek zouden bepalen voor welke tekortkomingen er precies controles kunnen worden uitgevoerd, er een administratieve geldboete kan worden opgelegd, of er schorsingen of intrekkingen van de machtiging kunnen gebeuren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Rekening houdend met hetgeen onder de randnummers 3.2 en 3.3 is opgemerkt, dient in de rubriek “Rechtsgronden” ook nog te worden verwezen naar artikel 123, eerste lid, van het VSB-decreet, en moet de vermelding van artikel 124, tweede lid, van hetzelfde decreet, worden weggelaten.

5. In de rubriek “Vormvereisten” dient, bij het vervolledigen van de verwijzing naar het advies van de Raad van State, te worden vermeld dat het advies is uitgebracht met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Artikel 7

6. Men late het ontworpen artikel 339, § 1, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 (artikel 7, 1°, van het ontwerp), aanvangen als volgt: “Als de publieksprijs conform artikel 359, § 1, tweede lid, 5°, hoger ligt dan ...”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME